

ת"ד 12667/03/20 - מדינת ישראל נגד יונה מזרחי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 12667-03-20 מדינת ישראל נ' מזרחי

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה מדינת ישראל
באמצעות עו"ד ליאור דוד
נגד
נאשם יונה מזרחי
באמצעות עו"ד ראובן מלאך

החלטה

1. בתיק שלפני הוגש, ביום 30.3.20, כתב אישום נגד הנאשם בגין עבירות של **אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, וחבלה של ממש.**

2. ביום 20.12.20 כפר הנאשם, באמצעות סנגורו, בעובדות כתב האישום, וההליך נקבע לשמיעת ראיות, ליום 6.6.21.

3. בדיון, ביום 6.6.21, ציין ב"כ המאשימה שלא ניתן לנהל את התיק מאחר שנודע למאשימה, לאחרונה, שהנאשם קצין בכיר במשטרת ישראל, וככל הנראה התיק יועבר לטיפול הפרקליטות.

נוכח דבריה של המאשימה, עתר הסנגור לזכות הנאשם מהאישום. לשיטתו, על פי סעיפים 93 ו-94 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, יש לזכות הנאשם.

הסנגור טען בדיון שלא יתכן שביום בו קבוע דיון ההוכחות המאשימה תמסור הודעה זו. צוין שהמאשימה אף טענה שפרקליט מחוז צריך להחליט אם ואיך להגיש את כתב האישום בעניין זה. בנסיבות אלה המאשימה התרשלה, הודתה שעשתה טעות, ועל כן יש לזכות הנאשם. צוין שהנאשם כבר כפר בכתב האישום, נפסל מנהלית בשימוע, וכב' השופט י' בכר אף החזיר לו את רישונו.

הסנגור אישר שביום 3.6.21 התקשר אליו ראש השלוחה. לדבריו, זה מסר לו שאין צורך שיערך לדיון ההוכחות בתיק.

ב"כ המאשימה ציין, מנגד, שעל פי הנחיית פרקליט המדינה, במקרה בו הנאשם שוטר, על פרקליט המחוז לבחון את התיק, טרם הכנת כתב האישום, ולהחליט האם התיק יועבר לטיפול פרקליטות או לתביעה המשטרתית.

לדבריו, ביום 3.6.21, שוחח ראש שלוחת התביעות, עו"ד עלא שאהין, עם הסנגור, ומסר לו שעליהם להעביר את התיק, לבדיקת הפרקליטות, בהיות הנאשם שוטר, והסנגור הסכים לדחייה לתזכורת לאחר הבירור. נטען שטרם התבקשה הדחיה, אישרו עדי התביעה הגעתם, אולם, נוכח הסכמת הסנגור, התבקשו אלה שלא להתייצב לדיון, ונמסרה על כך

הודעה למזכירות בית המשפט. נטען שאם הסנגור לא היה מסכים לבקשת הדחייה, הדיון היה נערך כסדרו.

המאשימה ציינה שאין בכוונתה לשנות את כתב האישום או את חומר הראיות בתיק. ברצונה רק למסור הודעה האם יועבר התיק לפרקליטות, וצוין שיתכן שהתיק אף ימשיך להיות מנוהל על ידי התביעה המשטרית. אשר לטענות בדבר הפסילה המנהלית, טענה המאשימה שבשלב של הפסילה המנהלית אין עדיין כתב אישום. עוד נטען שהסנגור לא העלה כל טענה שקשורה לעיוות דין שנוצר לנאשם. בנסיבות אלה, לטענתה, יש לדחות את טענת הסנגור.

לאחר הדיון מסר ראש השלוחה התייחסותו לעניין, בכתב, והסנגור מסר את תגובתו.

כעולה מתגובת ראש השלוחה, לאחר שעודכן על ידי התובע שבהליך זה הנאשם קצין משטרה, ביום 3.6.21, ערך שיחת טלפון עם ב"כ הנאשם, בנוכחות חלק מתובעי השלוחה, והודיעו שהמאשימה תעתור לדחיית דיון ההוכחות, לצורך העברת התיק לטיפול הפרקליטות. נטען שהסנגור הביע הסכמתו בשיחה, ובשום שלב לא התנגד לבקשה. בעקבות שיחת הטלפון, התבקש התובע לבטל את הופעת עדי התביעה לדיון, וסוכם עם פרקליטות המחוז שהתיק יועבר עליה בהקדם. הודעה על כך הועברה למזכירות בית המשפט.

לטענת ראש השלוחה, בניגוד להסכמות, הפתיע הסנגור את התביעה בדיון, עת טען שמדובר, לכאורה, באי הבנה בין הצדדים. צוין שאם הסנגור היה מביע את התנגדותו לדחיית הדיון בשיחה, דיון ההוכחות היה נותר על כנו, והמאשימה הייתה בוחנת אפשרויות נוספות. בנסיבות אלה אין לשנות מהסכמת הצדדים.

בתגובתו מסר הסנגור שבשיחת הטלפון שהתקיימה עם ראש השלוחה לא דובר כלל על דחיה, ויתכן שארעה אי הבנה בין הצדדים. לדבריו נאמר לו בשיחה "תהנה מהשבת, חסכתי לך להתכונן לתיק". הסנגור ציין שלמיטב זכרונו אף הציע שהתיק יסתיים ללא פסילה וראש השלוחה השיב שאינו יודע, ויש לבדוק זאת עם הפרקליטות.

עוד ציין הסנגור שכבר בבקשה לביטול הפסילה המנהלית, מיום 23.1.20, צוין שהנאשם קצין משטרה בדרגת סגן ניצב, ובנסיבות אלה, על המאשימה היה לטפל בסוגיה כבר בראשית הדרך, ולא כיממה טרם שמיעת הראיות בתיק.

4. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבורה שיש לדחות את עתירת הסנגור לזיכוי הנאשם.

ראשית, הסעיפים אליהם הפנה הסנגור עניינם חזרתה של המאשימה מאישום, ובענייננו המאשימה לא חזרה בה מכתב האישום. טענת הסנגור שיש לראות בדברי המאשימה בדיון - "לצערנו לא נוכל לנהל את התיק" - כחזרה מאישום נדחית.

המאשימה ציינה בדיון שנודע לה, לאחרונה, שהנאשם הוא שוטר, כך שאין ביכולתה לנהל את התיק, וככל הנראה יועבר התיק לטיפול הפרקליטות. כך גם עלה מהודעת ראש השלוחה שנמסרה לאחר הדיון. המאשימה לא טענה בשום שלב שהיא חוזרת בה מכתב האישום.

יתכן שנפלה שגגה מצד המאשימה, שלא בדקה מבעוד מועד את עניין זהותו של הנאשם, ולא העבירה כבר בראשית הדרך את התיק, לבדיקת פרקליט המחוז, אולם לא מצאתי שבהתנהלות זו יש כדי להביא לזיכוי של הנאשם.

בהליך שלפני התקיים דיון אחד, בו כפר הנאשם בכתב האישום שהוגש נגדו, והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 6.6.21.

התרשמתי מדברי ב"כ המאשימה ומתגובות הראש השלוחה, שהדין שהיה קבוע להוכחות, נדחה לצורך בירור שאלת הייצוג, בהסכמת הסנגור, ומשכך, התבקשו העדים לא להתייצב לדין ונמסרה על כך הודעה לבית המשפט. הסנגור לא חלק על כך שראש שלוחת התביעות התקשר אליו והודיעו שהדין שקבוע להוכחות יבוטל.

יתירה מכך, המאשימה ציינה שאין בכוונתה לשנות מכתב האישום, או מרשימת העדים או מהראיות בתיק.

הסנגור אף הוא לא טען שלנאשם נגרם עיוות דין מהותי, בהגשת כתב האישום, ועיקר טענתו התמקדה בכך שהמאשימה התרשלה והיה עליה לבחון את סוגית הייצוג בראשית הדרך.

במכלול נסיבות זה לא התרשמתי שבניהול התיק עד כה נגרם עיוות דין מהותי לנאשם. כך גם לא השתכנעתי שבהעברת התיק, בשלב זה, לעיון פרקליט המחוז, על מנת שתתקבל החלטה לגבי הייצוג מטעם המאשימה, יגרם לנאשם עינוי דין.

אני בדעה שאינטרס הציבור למיצוי הדין ולעשיית צדק, באופן הראוי והצודק, גובר על אינטרס הפרט, לבירור עניינו באופן המהיר ביותר.

בנסיבות אלה, בקשת הסנגור לזיכוי הנאשם, נדחית.

בהינתן האמור אני קובעת את התיק לשמיעת ראיות ליום 26.1.22 בשעה 13:00.

המאשימה תזמן את העדים מטעמה.

ביום זה גם תשמע פרשת ההגנה ועל ההגנה להביא את העדים מטעמה.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"א, 16 יוני 2021, בהעדר הצדדים.